

Arrest

nr. 162 319 van 18 februari 2016
in de zaak RvV X / IX

In zake: X - X
in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X,
X, X, X X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, in eigen naam en als wettelijke vertegenwoordigers van hun minderjarige kinderen X, X, X, X en X die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 11 mei 2012 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 14 februari 2012, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2016, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 3 februari 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MILOJKOWIC.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat A. ACER verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoekers dienden op 5 augustus 2010 een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet. Er werd een medische aandoening aangehaald voor verzoekster.

De aanvraag werd op 25 november 2010 ontvankelijk verklaard. Het gezin werd derhalve in het bezit gesteld van een A.I.

1.2. Op 5 oktober 2011 bracht de ambtenaar-geneesheer zijn advies uit met betrekking tot de medische elementen aangehaald voor verzoekster. Hij concludeerde dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar bestond tegen een terugkeer naar het land van herkomst (Kosovo), aangezien de behandeling er beschikbaar is.

1.3. Op 2 februari 2012 gaf de ambtenaar-geneesheer nog een bijkomend advies, gelet op de aanvullende medische getuigschriften. Opnieuw concludeerde deze dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar bestaat tegen een terugkeer van verzoekster, aangezien de behandeling en opvolging van de matige tot ernstige PTSS en benigne essentiële hypertensie (de ingeroepen medische aandoening) in Kosovo mogelijk zijn.

1.4. De aanvraag 9ter van 5 augustus 2010 werd, na een toegankelijkheidsonderzoek van de medische zorgen in Kosovo door de gemachtigde van de staatssecretaris, op 14 februari 2012 ongegrond verklaard. Verzoekende partijen werden op 11 april 2012 in kennis gesteld van de bestreden beslissing.

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 05.08.2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door:

(...)

nationaliteit: Kosovo

adres: (...) 2500 LIER

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 25.11.2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Reden :

Het aangehaalde medisch probleem van NS kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit de verslagen van de arts-adviseur van 05.10.2011 en 02.02.2012 (zie gesloten omslag) blijkt dat betrokkene lijdt aan een medische problematiek die, hoewel deze kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in het herkomstland, Kosovo. Betrokkene kan reizen, er blijkt geen actuele medische noodzaak tot mantelzorg.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen, zijnde de nodige medicatie en de noodzakelijk opvolging door een specialist, in het herkomstland van betrokkene, zijnde Kosovo. Uit informatie beschikbaar in het administratief dossier blijkt het volgende:

De gezondheidszorg in Kosovo wordt georganiseerd op drie niveaus, gekenmerkt door een toenemende graad van specialisatie. Er wordt gewerkt via een systeem van doorverwijzing en voorgeschreven medicatie op basis van de beoordeling van de geconsulteerde arts zoals dat in de meeste systemen van gezondheidszorg het geval is. Kosovo kent vooralsnog geen publieke ziekteverzekering, maar de gezondheidszorgen worden geleverd en gefinancierd door de overheid vanuit het algemene budget. Op het vlak van medicatie wordt gewerkt met een lijst van essentiële medicijnen, gebaseerd op de door de WHO ontwikkelde modellijst. De beschikbaarheid van de medicijnen op deze lijst wordt gegarandeerd door de regering en de medicijnen worden gratis aan de personen die ze nodig hebben verschaft.

Wat zorg en medicatie betreffen, kunnen personen die afhankelijk zijn van sociale bijstand, kinderen tot de leeftijd van 15 jaar, personen ouder dan 65 jaar en mensen met een chronische ziekte en mensen

met een handicap genieten van gratis zorg en medicatie. Als verzoekster en haar nabije familie er niet in slagen het benodigde inkomen uit arbeid te verwerven, zal betrokkene via deze weg van de nodige zorg verzekerd zijn.

Hoewel de Kosovaarse regering zelf vaststelt dat de Roma-gemeenschap tot de armste en meest kwetsbare gemeenschappen in Kosovo behoort, maakt de studie van de grondwet, de wetgeving en de "Strategie voor de integratie van Roma, Ashkali en Egyptische Gemeenschappen in de Republiek Kosovo 2009-2015" duidelijk dat de jonge republiek zich niet alleen bewust is van haar multi-etnische samenstelling en de aanwezigheid van minderheden, maar dat er haar ook alles aan gelegen is een rechtsstaat te creëren waar gelijkheid voor de wet, gelijke toegang tot haar instellingen en de volstrekte afwezigheid van discriminatie de hoekstenen van uitmaken. De bescherming tegen discriminatie wordt expliciet benoemd als een actieve verantwoordelijkheid van de staat. Inclusiviteit en niet-discriminatie behoren tot de fundamentele principes van de gezondheidszorg.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Bijgevolg verzoek ik u door afgifte van het model van bijlage 13 van het K.B. van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (B.S. van 27 oktober 1981), zoals ingevoegd bij het K.B. van 22 november 1996 (B.S. van 6 december 1996) en gewijzigd door het K.B. van 22 juli 2008 (B.S. van 29 augustus 2008), aan de betrokkene kennis te geven van de beslissing van de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel, en Migratie, en voor Maatschappelijke Integratie waarbij hun bevel wordt gegeven om het grondgebied te verlaten binnen de 30 (dertig) dagen na de kennisgeving.

Reden van de maatregel:

De betrokkene verblijft in het Rijk zonder in het bezit te zijn van de vereiste binnenkomstdocumenten (art.7, al 1, 1° van de Wet van 15 december 1980). Niet in het bezit van een geldig paspoort en/of geldig visum."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. De verzoekende partijen voeren een enig middel aan:

"De schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, schending van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, schending van de beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de zorgvuldigheidsplicht en het redelijkheidsbeginsel, de schending aan van de artikelen 2 en 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), schending van artikel 62 Vreemdelingenwet. (...). Dat de bestreden beslissing nu wel gemotiveerd wordt doch deze motivering zeker niet afdoende is na voldoende onderzoek van de concrete omstandigheden van de zaak.

Uit de door de FOD Binnenlandse Zaken gegeven motivering blijkt niet dat verweerder in de bestreden beslissing van niet-gegrondheid van de aanvraag om machtiging van verblijf de diverse gegevens die beschikbaar zijn in het dossier van verzoekers op een zorgvuldige en redelijke manier in acht heeft genomen. de aanvraag tot verblijfsmachtiging af te wijzen op grond van het feit dat de behandeling van de ziekte beschikbaar is in land van herkomst, blijkt dat verweerder niet in alle objectiviteit alle concrete en individuele elementen die werden aangehaald in het verzoekschrift tot verblijfsmachtiging dd. 05.08.2010, zowel afzonderlijk alsook gemeenschappelijk, voldoende en op een redelijke wijze in overweging heeft genomen.

Verweerder had de mogelijkheid om verzoekers aan een medisch onderzoek te onderwerpen doch heeft ten onrechte nagelaten om dit te doen. Een medisch onderzoek had ongetwijfeld een ander licht geworpen op de zaak. Door verzoekers niet aan een medisch onderzoek te onderwerpen, doch zich te

beperken tot het advies van de ambtenaar-geneesheer, dat voorbarig was, schendt verweerder de algemene beginselen van behoorlijk bestuur, waaronder het zorgvuldigheidsbeginsel. In hun schriftelijke aanvraag dd. 05.08.2010 hadden verzoekers nochtans formeel aangeboden dat zij bereid zijn om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer en dat zij ten allen tijde bereid zijn om op eerste vraag nadere toelichting te vertrekken, schriftelijk dan wel mondeling. (zie Verzoekschrift dd. 05.08.2010: De bevoegde diensten bij de DVZ kunnen uiteraard te allen tijde contact opnemen met de geraadpleegde geneesheer van mevrouw N hetzij met verzoekers zelf. Verzoekers zijn vanzelfsprekend bereid om onmiddellijk in te gaan op iedere uitnodiging vanwege de ambtenaar-geneesheer van de Dienst Vreemdelingenzaken)

Gezien het advies van de arts-attaché enerzijds en anderzijds de medische verslagen van de arts van mevrouw N tot tegenstrijdige conclusies komen, was het noodzakelijk om verzoekers minstens aan een medisch onderzoek te onderwerpen. Door dit niet te doen, doch zich te beperken tot een verwijzing naar het voorbarige en foutieve advies van de ambtenaar geneesheer, heeft verweerder op kennelijk onredelijke wijze besloten om de aanvraag op grond van artikel 9ter Vw. ongegrond te verklaren. Minstens schendt de bestreden beslissing de motiveringsverplichting doordat op deze argumenten in de aanvraag dd. 05.08.2010 helemaal niet werd geantwoord. Indien de arts-attaché tot een andersluidende conclusie wilde komen, had zij bij mevrouw N of bij haar artsen specifieke informatie kunnen opvragen aangaande de mogelijkheid om te reizen naar Kosovo; gelet op haar medische toestand, en aangaande het causaal verband tussen beide; of verzoekers beiden onderwerpen aan een medisch onderzoek om hun actuele medische toestand en de mogelijkheid om te kunnen reizen naar het herkomstland te achterhalen alsook het causaal verband tussen beide, wat in casu ten onrechte niet is gebeurd. De arts-attaché raadpleegde geen deskundige, noch werd er gecorrespondeerd met de geraadpleegde arts van verzoekers aangaande de (actuele) gezondheidsproblemen van verzoekers. De arts-attaché heeft op voorbarige en onterechte wijze de door verzoekers voorgelegde verslagen tegengesproken. De arts-attaché meldt in haar medische evaluatie dd. 02.02.2012 dat mevrouw N psychiatrische zorgen krijgt in het kader van een matige tot ernstige post-traumatische stress-stoornis. Bovendien is er sprake van benigne essentiële hypertensie, waarvoor medicatie opgestart werd. Mevrouw N wordt voor deze aandoeningen behandeld met anti-depressiva, anti-epileptica, slaapmiddelen en bèta-blokkers. Het betreft een langdurige behandeling (maanden tot jaren) en verdere controle via de huisarts en de psychiater zijn noodzakelijk.

Tevens verwijst de arts-attaché in ditzelfde advies mbt de beschikbare geneesmiddelen naar enkele websites om dan vervolgens te concluderen dat er geschikte medicamenteuze behandeling, ziekenhuizen en gespecialiseerde opvolging beschikbaar zijn in Kosovo. Het gaat niet op dat men deze vrouw, middels het advies van de arts-attaché, simpelweg doorverwijst naar een ziekenhuis waarvan de namen niet bekend zijn. Uit de geraadpleegde informatie blijkt dat medicamenteuze behandeling met paroxetine, natriumvalproaat en zolpidem beschikbaar is in Kosovo. De beschikbaarheid van een combinatiepreparaat bisoprolol + hydrochloorthiazide in Kosovo kon aan de hand van deze informatie echter niet bevestigd worden. Hierna verwijst de arts-attaché naar enkele vergelijkbare geneesmiddelen. Doch deze vormen voor mevrouw N geen alternatief aangezien zij gezien haar medische toestand (hypertensie) nood heeft aan de specifieke werking van het combinatiepreparaat.

De aandoeningen van mevrouw N worden echter wel weerhouden als ernstig. Men geeft toe dat deze een reëel risico kunnen inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien zij niet adequaat behandeld wordt.

Verzoekers hebben objectieve en verifieerbare verslagen voorgelegd aangaande de medische aandoening waaraan mevrouw N lijdt. Aan de hand van de verslagen kon worden afgeleid dat de medische aandoeningen waaraan zij lijdt van die aard zijn dat een verdere gespecialiseerde medische opvolging noodzakelijk is, met name dat een regelmatige opvolging door verschillende specialisten noodzakelijk is. Minstens werden de medische aandoeningen waaraan zij lijdt door de ambtenaar-geneesheer ten onrechte geringschat. Uit de door verzoekers voorgelegde medische verslagen bleek dat een gegronde verklaring van de aanvraag tot verblijfsmachtiging cfr. artikel 9ter van de Vw. wel degelijk een rationele en aanvaardbare oplossing is. Dat daarnaast, dient benadrukt te worden dat mevrouw N wel degelijk ernstig ziek is, en dat het niet kan dat de aanvraag van verzoekers geweigerd wordt, zonder verzoekster zelf medisch te onderzoeken. Dat de beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken dan ook geenszins kan aanvaard worden, waar de Dienst stelt dat het verzoek overeenkomstig artikel 9ter van verzoekers geweigerd wordt.

Verwerende partij heeft de medische attesten echter niet adequaat en onvoldoende onderzocht: de gezondheidstoestand van mevrouw N moet medisch opgevolgd worden in België, met name door haar vertrouwde artsen en in haar vertrouwde kliniek, en dit zonder onderbreking; elke onderbreking zal immers een terugval van de vooruitgang betekenen. In de bestreden beslissing wordt geen rekening gehouden met het feit dat de medische behandeling in Kosovo niet meer voldoende is om de gezondheidstoestand van mevrouw N te verbeteren. Het is aangetoond dat de medicijnen en het sociale

systeem in Kosovo niet aangepast zijn om te voorzien in de noodzakelijke en adequate behandeling voor de gezondheidszorgen van mevrouw N. In tegenstelling tot wat de verwerende partij voorhoudt is het medische systeem in Kosovo zo dat mevrouw niet zou kunnen genieten van een adequate behandeling voor haar ernstige gezondheidsproblemen. De toegang tot de basisgezondheidszorgen en de meer gespecialiseerde zorgen zijn extreem beperkt en niet voldoende om de nodige zorgen inzake de fysieke toestand van verzoekster te verschaffen. Bijgevolg is het evident dat verzoekers wegens het systeem van de gezondheidszorgen in Kosovo geen toegang hebben tot adequate behandelingen waar zij behoefte aan hebben. Er bestaat weldegelijk een gebrek in het gezondheidssysteem van Kosovo dat de gezondheid van personen ingeval brengt en in het bijzonder dat van mevrouw N, in geval verzoekers gedwongen zouden moeten terugkeren naar Kosovo. Verwerende partij heeft hier totaal geen rekening mee gehouden. Het is duidelijk dat de nodige medische opvolging niet beschikbaar en onbereikbaar is in het land van herkomst van verzoekers. Bovendien vond er geen enkel concreet onderzoek plaats door de verwerende partij wat de veranderingen van de geneeskundige overname bij een terugkeer naar het land van oorsprong tot gevolg zou hebben. Er kan vastgesteld worden dat de verwerende partij duidelijk aan haar verplichtingen van goed bestuur, voorzichtigheid en zorgvuldigheid heeft verzaakt omdat zij geen rekening heeft gehouden met het feit dat het opvolgen met de juiste medicijnen met het oog op het verbeteren van de fysieke gezondheid niet efficiënt kan gebeuren in het land van herkomst.

Verzoekers zijn niet bij machte om na een lang verblijf in België, de medische kosten te betalen. Zij moeten terug van nul beginnen in Kosovo. In theorie zijn de gezondheidszorgen zoals verwerende partij aanhaalt gratis voor diegenen die leven onder de armoedegrens in Kosovo, maar in de realiteit moeten patiënten dikwijls betalen, in het bijzonder voor de medicamenten. In geval van terugkeer naar Kosovo is het onbetwistbaar dat verzoekers geen recht zullen hebben op de zorgen die zij nodig hebben, hetgeen een onmenselijke en vernederende behandeling uitmaakt voor deze personen, en dat het daarom een schending uitmaakt van artikel 3 van het Europees Verdrag ter bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955. Bovendien zullen verzoekers ernstig gediscrimineerd worden omdat ze van etnische origine Roma zigeuners zijn. Verweerder geeft toe dat de Roma-gemeenschap tot de armste en meest kwetsbare gemeenschappen van Kosovo behoort. Zo is het post- traumatische stresssyndroom van mevrouw N ook het gevolg van mishandelingen in het verleden. Het is sowieso moeilijk om een correcte medische behandeling te krijgen in Kosovo, laat staan indien men nog van origine Roma is. We weten al te goed dat de Balkan-regeringen de zaken veel rooskleuriger voorstellen dan ze zijn.

Om een duidelijk overzicht te krijgen van de situatie in Kosovo is het aangewezen om een onderzoekscommissie opdracht te geven teneinde de schending van de mensenrechten in Kosovo grondig te onderzoeken en daarvan een verslag op te stellen. De Raad van State eist dat de overheid tot haar voorstelling van de feiten (R.v.St. SPELEERS, nr. 21.037, 17 maart 1981) en tot de feitenvinding (R.v.St. VAN KOUTER, nr. 21 .094, 17 april 1981) komt met inachtneming van de zorgvuldigheidsplicht. Uit de zorgvuldigheidsplicht bij de feitenvinding vloeit voort dat in beginsel geen feiten als bewezen of niet bewezen worden beschouwd zonder bij de betrokkene direct en persoonlijk inlichtingen te vragen of hem in de gelegenheid te stellen de stukken over te leggen die naar zijn oordeel zijn voorstelling van de feiten of van zijn toestand geloofwaardig maken (R.v.St., THUIS, nr. 24.651, 18 september 1984, R W, 1984-85, 946, LAMBRECHTS, W Geschillen van bestuur, 43). Het afwijzen van een aanvraag 9ter is in casu strijdig met artikel 3 van het Europees Verdrag inzake tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden die absolute bescherming garandeert tegen een onmenselijke en vernederende behandeling. Dit omdat de aanvragers de bescherming inroepen wegens hun gezondheid. Terwijl reden tot afwijzen van het verzoek tot regularisatie inzake gegrondheid niet opgelegd is volgens de wet. Dat in de bestreden beslissing door verweerder het verzoekschrift conform artikel 9, ter van de wet van 15.12.1980 ongegrond wordt verklaard zonder motivatie waarom het afwijzen van de aanvraag om medische redenen geen vernederende behandeling uitmaakt of kan uitmaken. Dat de bestreden beslissing derhalve niet afdoende gemotiveerd is en de zorgvuldigheidsverplichting schendt. Het afwijzen van een verzoek van een vreemdeling wiens aanvraag conform artikel 9ter onontvankelijk werd verklaard, kan mogelijk een schending inhouden van artikel 3 EVRM. Wanneer niet blijkt uit de motivering van de beslissing dat de overheid onderzocht heeft of de ziekte, ingeroepen door de aanvrager, een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, schendt die maatregel artikel 3 EVRM. Dat verzoekers dienaangaande opmerken dat de motivatie van verweerder gestoeld is op onjuiste feiten en derhalve niet afdoende is. Verzoekers hebben niemand waarop zij kunnen terugvallen in hun herkomstland. Dat de bevoegdheid in deze zaak niet zorgvuldig werd gehanteerd. Dat ook op dit punt de bestreden beslissing niet afdoende gemotiveerd is en de zorgvuldigheidsverplichting schendt. Dat in elk geval door

verweerder een manifeste beoordelingsfout werd gemaakt wanneer deze geen rekening hield met het geheel van de door verzoekers aangehaalde elementen ter ondersteuning van de gegrondheid van hun aanvraag, waaruit kon worden afgeleid dat het voor verzoekers bijzonder moeilijk is medische verzorging te genieten in Kosovo, wanneer deze geen rekening hield met de medische problematiek van verzoekers en in het land van herkomst en de andere argumenten. Dat het middel bijgevolg ernstig is."

2.2. Verzoekende partijen betogen dat de ambtenaar-geneesheer nagelaten heeft verzoekster aan een medisch onderzoek te onderwerpen, hoewel dit een ander licht op de zaak zou hebben geworpen. Zij stellen dat de behandelende arts en de ambtenaar-geneesheer tot tegenstrijdige conclusies komen. Deze van de ambtenaar-geneesheer zou foutief zijn. Verzoekende partijen stellen voorts dat vergelijkbare geneesmiddelen geen alternatief kunnen bieden voor verzoekster, aangezien zij nood heeft aan de specifieke werking van het combinatiepreparaat. Elke onderbreking van de behandeling zal een terugval betekenen. Het zou aangetoond zijn dat de medicijnen en het sociale systeem in Kosovo niet aangepast zijn voor verzoekster. Zij zouden niet in staat zijn enige medische kosten te betalen na hun lang verblijf in België. Zij zullen bovendien ernstig gediscrimineerd worden.

De in artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. Verzoekers voeren bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet bevoegd zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

De Raad stelt vooreerst vast dat in de bestreden beslissing niet betwist wordt dat verzoekster lijdt aan een matige tot ernstige PTSS en een benigne essentiële hypertensie en dat deze aandoening beschouwd kan worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven en fysieke integriteit. Het is derhalve niet duidelijk op welke manier een bijkomend medisch onderzoek door de ambtenaar-geneesheer een ander licht op de zaak had kunnen werpen, aangezien de aandoening en de ernst ervan op zich niet betwist worden.

Wat betreft de kritiek die de verzoekende partijen uiten op het feit dat de motivering van de bestreden beslissing zich beperkt tot het, minstens gedeeltelijk, tegenspreken van de inhoud van het neergelegde standaard medisch getuigschrift, verwijst de Raad naar het arrest van de Raad van State nr. 207.380 van 15 september 2010, waarin de Raad van State motiveert: *"Dat hierbij evenwel moet worden opgemerkt dat, wanneer een verblijfsaanvraag op basis van art. 9ter Vr. W. ongegrond wordt verklaard, dit veelal precies zal zijn omwille van het feit dat de ambtenaar-geneesheer in zijn advies tot een andere conclusie komt dan hetgeen de aanvrager trachtte te staven aan de hand van de neergelegde medische attesten"*.

Uit voornoemd arrest van de Raad van State blijkt nog dat, wanneer de ambtenaar-geneesheer alle elementen van het voorgelegde standaard medisch getuigschrift in zijn advies heeft meegenomen, het loutere verschil van mening van beide artsen geen grond kan zijn voor vernietiging omdat dit anders in een onbepaald aantal gevallen het geval zou kunnen zijn. Om de vernietiging van de bestreden beslissing te bekomen moet de verzoekende partij dus ofwel aantonen dat de ambtenaar-geneesheer geen rekening heeft gehouden met alle elementen van het voorgelegde medisch getuigschrift, ofwel met andere elementen dan het voorgelegde standaard medisch getuigschrift, aantonen dat de bestreden beslissing kennelijk onredelijk is.

Medisch advies van de ambtenaar-geneesheer van 2 februari 2012:

"Ik kom terug op uw vraag voor medische evaluatie van de gezondheidstoestand aangehaald door genoemde persoon in het kader van haar vraag om machtiging tot of verlenging van verblijf bij onze diensten ingediend op 05.08.2010.

Het betreft een bijkomend medisch advies n.a.v. aanvullende medische getuigschriften. Ik verwijs hierbij naar het eerdere schrijven van mijnentwege d.d. 05/10/2011,

Door de betrokkene werden de volgende aanvullende medische getuigschriften voorgelegd ter staving van haar

- Ongedateerd medisch getuigschrift (faxdatum 09/12/2011), opgesteld door dr. AL

psychiater: dit medisch getuigschrift bevat geen identificatiegegevens van de betrokken persoon ("patiënt) en wordt bijgevolg inhoudelijk niet in overweging genomen bij het opstellen van dit aanvullend medisch advies.

- Medisch getuigschrift d.d. 06/12/2011, eveneens opgesteld door dr. AL.

- Medisch getuigschrift d.d. 13/12/2011, opgesteld door dr. MD, huisarts.

Deze aanvullende medische getuigschriften bevestigen dat deze 33-jarige vrouw psychiatrische zorgen krijgt in

het kadet van een matige tot ernstige posttraumatische stress-stoornis. Er is daarnaast ook sprake van benigne essentiële hypertensie, waarvoor medicatie opgestart werd.

Als lopende medicamenteuze behandeling weerhouden we uit het medisch getuigschrift van 13/12/2011 Seroxat

1 comprimé per dag (farmaceutische stof paroxetine: een antidepressivum), Depakine retard (Chrono) 500 mg 1 comprimé-per dag (farmaceutische stof valproïnezuur + het natriumzout van valproïnezuur (natriumvalproaat): een anti-epilepticum dat eveneens gebruikt wordt bij bipolaire stemmingsstoornissen), Zolpidem 1 comprimé per dag (farmaceutische stof zolpidem: een geneesmiddel dat verwant is aan de benzodiazepines en dat gebruikt wordt als hypnoticum/slaapmiddel) en Lodoz 2,5/6,25 1 comprimé per dag (farmaceutische stof bisoprolol + hydrochloorthiazide: een bèta-blokker + een diureticum; i.v.m. hypertensie), Het betreft een langdurige behandeling (maanden tot jaren); dr. Druart attesteerde verder dat controle via de huisarts en de psychiater noodzakelijk zijn.

Wat betreft de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden in het herkomstland, Kosovo:

Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):

Verwijzend naar de herkomstlandinformatie die gebruikt werd voor het eerdere medisch advies van mijnentwege (medisch advies van 05/10/2011) en die zich reeds in het administratief dossier van de betrokkene bevindt.

Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank1:

o van International SOS van 26/09/2011 met het uniek kenmerknummer BMA-3620-2wk. o van International SOS van 05/01/2012 met het uniek kenmerknummer BMA-3780. Geneesmiddelenlijsten van 8/12/2009, afkomstig van de website van het Kosovaars Ministerie van Volksgezondheid en geraadpleegd op 01/02/2012 via <http://msh-ks.ora/>: paroxetine (bv. Merknamen Paroxetin Lek, Seroxat), natriumvalproaat (merknaam Sodium Valproate) en zolpidem (bv. merknamen Zonadin, Lunata) komen hierop voor. Over een combinatiepreparaat bisoprolol + hydrochloorthiazide werd geen informatie teruggevonden, doch monopreparaten bisoprolol (bv. merknamen Byol, Bisoprolol) en hydrochloorthiazide (merknaam Hidrochlorotiazid Aikaloid) komen wel voor op deze lijsten.

Uit deze informatie blijkt dat medicamenteuze behandeling met paroxetine, natriumvalproaat en zolpidem beschikbaar is in Kosovo. De beschikbaarheid van een combinatiepreparaat bisoprolol + hydrochloorthiazide in Kosovo kon aan de hand van deze informatie niet bevestigd worden, doch monopreparaten bisoprolol en hydrochloorthiazide zijn wel beschikbaar in Kosovo als alternatief voor dit combinatiepreparaat.

Psychiatrische zorgen (ambulant en via hospitalisatie) en opvolging en behandeling door een huisarts zijn beschikbaar in Kosovo.

Uit deze aanvullende medische getuigschriften blijkt niet dat er bij de betrokkene sprake is van een actuele strikte medische contra-indicatie om te reizen.

Uit deze aanvullende medische getuigschriften blijkt niet dat mantelzorg op dit ogenblik strikt medisch vereist is bij de betrokkene.

Conclusie:

Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat deze matige tot ernstige posttraumatische stress- stoornis en deze benigne essentiële hypertensie bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een

onmenselijke of vernederende behandeling, gezien behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Kosovo.

Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Kosovo.

Er dient opgemerkt te worden dat in dit medisch advies enkel rekening gehouden werd met de beschikbaarheid van de medische behandeling in medisch-technische zin. Een verdere evaluatie van de toegankelijkheid van de zorgen is eveneens aangewezen om de continuïteit in de medische zorgen te garanderen, doch valt buiten de context van dit medisch advies.”

De verzoekende partijen betogen dat de behandelende arts en de ambtenaar-geneesheer tot tegenstrijdige conclusies komen. Er dient op gewezen te worden dat de ambtenaar-geneesheer de aandoening en de ernst ervan niet betwist. Verder komt het de behandelende arts niet toe zich in de plaats te stellen van de ambtenaar-geneesheer met betrekking tot de behandelings- en opvolgingsmogelijkheden in het land van herkomst. De beweerde tegenstrijdige conclusies situeren zich verder op het vlak van de mogelijkheid tot reizen en de benodigde mantelzorg.

De behandelende arts stelt echter niet dat verzoekster vanuit medisch oogpunt geen reis zou kunnen ondernemen. Er wordt enkel geattesteerd dat een terugkeer naar Kosovo de PTSS zou kunnen 'triggeren'. De behandelende arts spreekt de ambtenaar-geneesheer op dit punt dus niet tegen in zoverre deze laatste motiveert dat vanuit medisch oogpunt er geen contra-indicatie tot reizen aanwezig is.

Met betrekking tot de mantelzorg spreekt de behandelende arts de ambtenaar-geneesheer niet tegen. Nergens wordt immers geattesteerd dat verzoekster nood heeft aan mantelzorg. In zoverre geattesteerd werd dat de aanwezigheid van familieleden is aangewezen, merkt de Raad op dat het hele gezin een bevel gekregen heeft het grondgebied te verlaten.

Waar de verzoekende partijen betogen dat vergelijkbare geneesmiddelen geen alternatief zijn voor verzoekster, merkt de Raad op dat dit een blote bewering betreft, die geen afbreuk doet aan de vaststellingen dienaangaande gedaan door de ambtenaar-geneesheer.

Waar verzoekende partijen stellen dat de medische behandeling in Kosovo niet voorhanden is of niet aangepast zou zijn aan verzoekster, stelt de Raad vast dat de verzoekende partijen deze stelling op geen enkele manier aannemelijk proberen te maken. Zij beperken zich tot blote beweringen die geen afbreuk kunnen doen aan de motivering van de bestreden beslissing.

Van een onderbreking van de behandeling is geen sprake, nu een adequate behandeling van de aandoening eveneens in Kosovo beschikbaar en toegankelijk is.

Verzoekende partijen slagen er verder niet in te ontcrachten dat eventuele kosten, verbonden aan de verzorging van de medische aandoening, bekostigd zouden kunnen worden via arbeid.

Gelet op voorgaande bespreking maken de verzoekende partijen ook geen schending van de artikelen 2 en 3 van het EVRM aannemelijk.

Het enig middel is ongegrond.

3. Korte debatten

De verzoekende partijen hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien februari tweeduizend zestien door:

dhr. M. MILOJKOWIC,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

M. MILOJKOWIC